ગુલઝારે ગુલશન

અને

ગઝલ સંગ્રહ

બીજી આવૃતિ.

પ્રગટ કરનાર

શા૦ સુંદરદાસ પરાગજી બુકસેલર

મુંબઇ

ધી "કમર" પ્રેસ--અબદુલ રેહમાન સ્ટ્રીટ

સંવત ૧૯૬૨ સને ૧૯૦૫

કીંમત બે આના

ગુલઝારે ગુલશાન

અને

ગઝલ સંગ્રહ

ગઝલ—(૧)

દીલ સદા બેચેન હે મુજ ઇશ્કકે બીમારકા
લગ ગીયા હે જખ્મ ઇસ્કુ અબરૂએ ખમદારકા
ચશ્મ નરગીશકા હે ઘાયલ ઓર મીઝગાન તીરકા
ઝુલ્ફના ગમકા હે મારા ઓર તેરે રૂખશારકા
કયા કરૂં મયે યા મસીહા હયે કોઇ ઈશકા ઇલાજ
મે તો આસક હો ગયા હુએ હમદેમુખતારકા
ખોલ ઘુંઘટ ઓર દીખાદે એક ઝલક મુખડેકી તું
ઇસ દીલે જખમીકા મહરમ હે તેરે દીદારકા
નીમ બીજ મીલકુ દીખાં દીખાં મુખડા તેરા અયે મેહલીકા
હુસનકા ઘાયલ હે અનવર ઇશ્કકી તલવારકા

ગઝલ—દબીર. (૨)

કફન કરના મુજકો કુએ યારમેં, કબ્ર બુલબુલકીદુબને ગુલઝારમે.
અઇતે યુસુફકા અજીઝો હું ગુલામ, ચાહે મુજકો બેચલે બાઝારમે.
સફ લેરા લટકાકે કાતિલને કહા, ફલ લગા હએ આજ નખ્લેદારમે.
સરફ કટનેકા મુજે કુછ ગમ નહી, ખમ ન આજાએ તેરી તલવારમે.
લઇશ મેરી કયું પડી હએ બેકફન, કયા કફન મિલતા નહીં બાઝારમે.
કબ્રમે રોઝન મેરી રખના ઝરૂર, મર ગયા હુ ઇન્તેઝારે યારમે.
બાદે મુરદન મેરે લાશોકો દબીર, જાકે રખના કુચએ દીલદારમે.
શેર—ઘરસે ગએ નગરસેં ગએ નામસે ગએ,
ઉસ યારકે ખાતીર હમ સભી કામસે ગએ.

ગઝલ—એજન. (૩)

કામત નહીં કયામત હે, સરદકો જીસકે આગે ખીજલત હે.
દોજસે જીતની હમે મુહબ્બત હે, ઉતનાહી અપનેસે અદાવત હે.
બાતોં બાતોં મે હો બીગડ જાતે, કયા બડી આપકો ભી આદત હે.
દીલમેં કુછ હે જબાપર કુછ હે, એસી ઉલ્ફતશે હમકો નફરત હે.
અબતો આશક ખુદા કીજે, બસ કોઇ દમકી તુમકો ફુરસત હે,

ગઝલ—અનવર. (૪)

લગી આગ સીનેમે સનમ તપે ગમને મુજકો જલા દીયાં
મેરે ચશ્મુસે ખુન બહાદીયા મેરે દીલકુ દાગ લગા દીયા.
તે કહા અલસ્તો બેરબેકુમ મે ખુસીશે કાલુ બલા કહા
યે સરાબ કેસા પીલા દીયા મુજે મસ્ત અપના બના દીયા
થા અલીફ મેજબકે તું દર અદમ હુવા મીમમે આકે જલવા ગર
મુજે જબસે મુખડા બતા દીયાં દોજહાંસે મુજકો છુટા દીયા
તે સુનાથા મુજકો જો મન અરફ વો નસાહે મુજકો ફકદ અરક
યેહી જામ જબસે ઉઠા દીયા બખુદામે દખુકો ભુલા દીયા
સબી જાબજા હરજરામે હેતું આપ અનવર જલવાગર
મેને નામ અપના મીટા દીયા યે ગઝલભી તુને સુના દીયા

ગઝલ—ઝામીન. (૫)

શહીદે ખંજરે બેદાદ હું મએં,
અનીસે માહફીલે ફરહાદ હું મએં.
મુને મુફલીસ ન સમજો અહેલે દુનીઆ,
લીએ સાથ ઈશ્કકી જા ઝાદ હું મએં.
લીએ ફીરતા હએ મેરી ખાકકો ઇશ્ક,
બગોલેકી તરાહ બરબાદ હું મએં.
વો કહેતા હએ મુજે યાંસે ચલે જા,
ન જાયેગાતો ફીર જલાદ હું મએં.
જીસે મએં યાદ કરતા હું શબો રોઝ,
ખુદા જાને ઉસેભી યાદ હું મએં.
શહેનશાહ હએ તુ મએં ઝામીન ગદા હું,
તુહી માલેક હએ બે બુનીઆદ હું મએં.
શેર—તેરે ફિરાકમેં કયું કર યે દર્દનાક જીએ,
મરે તો મર નહી સકતા જીએ તો ખાક જીએ,

ગઝલ—મુશ્તરી. (૬)

તુઝકો જાલીમ મેરી પરવાહી નહીં, ઇસ લીયે દીલ તુજે દીયા હે નહી.
બસલકી શબ હે ખુદા ખેર કરે, દીલ સંભાલેશે સંભળતા નહીં.
યેતો રહતાંથી દરીયાપે ભીડ, આજ સુનતેહેંકી રહતા નહીં.
બાગકી સેર કરેં કયા જાકે, દીલ હમારાતો શગુફતાહી નહીં.
મુશ્તરી વસલકો અબ કયા મેં કહું, બાત મતલબકી વહ સુનાતાહી નહી.

ગઝલ—આશક. (૭)

દીલ પરદા નશીનોંસે લગાના નહીં અચ્છા,
કુચેમેં પરીરૂઓંકે જાના નહીં અચ્છા.
રૂખ ચાંદસા જુલ્ફોમેં છુપાના નહીં અચ્છા.
અએ જાન યે અંધેર મચાના નહીં અચ્છા.
હોજાએગા વો ગએરતે ગુલ ઔરભી મગરૂર,
બુલબુલકી તરેહ ઇશક જીતાના નહીં અચ્છા.
સબ ગુલ્મોસીતમ ખુબ હએં ઉસ રશકે પરીકે,
લેકીન દીલે આશકકો જલાના નહીં અચ્છા.
તનહા ઊન્હે પાકર જો મએં લીપટા તોવો બોલે.
બેશરમ હએ મંહ તુજકો લગાના નહીં અચ્છા.
પરદેકો ઉઠાકર મુજે સુરતભી દીખાદો,
ખાલી ફકત આવાઝ સુનાના નહીં અચ્છા.
સોએ હએં શબે વસ્લકે જાગે હુએ આશક,
અએ મુરગે સહર શોર મચાના નહીં અચ્છા.

ગઝલ—આશક. (૮)

રૂખે પુરનુર દીખા દીયા હમકો, મહબ દીદાર બનાયા હમકો.
તપે હીજરેને જલાયા હમકો, શમપશાગમને ખુલાયા હમકો.
બજમસે અપની ઉઠાયા હમકો, હંસે અગીયાર લાયા હમકો.
નાત વાનીનેં બીઠાયા હમકો, દીલે મુજતરનેં ઉઠાયા હમકો.
મીસલ ગરદા બરહે ચક્કરમેં, દુર મકસુદ ન પાયા હમકો
આફરીં ખંજર કાતીલ તુજકો, ગમેં હીજરાંસે છુડાયા હમકો.
પરદા જીસ વકત દવાઇકા ઉઠા, વહી હરજા નજર આયા હમકો.
હીજરી શબ હે હજુમ આફત, રખીઓ મહફુજ ખુદાયા હમકો.
કોન રહવર થા તેરે કુંચેકા. દીલ બેતા હે લાયા હમકો.
કોનસે બુતપે હુવે હમ આશક, કીસને જીન્નાર પહનાયા હમકો.
જલવ એ, નુર ખુદાહે વો સનમ, દેખતાથા કીગશ આયા હમકો
જબ એ દીલકે અસરકે કુરબાન આપસે ઉસને બુલાયા હમકો.
સચતો યહ હેરી ગજબ હો ફુરકત, આપકા ભેદ ન પાયા હમકો.
કયા વહ આતા હે ઇધર જો દીલને ફીર તાજીમ ઉઠાયા હમકો.
દીલ વહશત જદહને સારી ઉમર, ચરખકી તરેહ ફીરાયા હમકો.
બજમસે આતી હે અગીયાર કે હાય, બેઠેહી થોકી ઊઠાયા હમકો.
સુયે અગયાર તો કુછ જાગે નસીબઆજ જો ઉસને બુલાયા હમકો.
આસમાનોંશે સદા આતી હેં, આહ શોજોને જલાયા હમકો.
શુકર ઉસ્તાદ અજલ હે આશક, શબ ઇશ્ક પઢાયા હમકો.

ગઝલ—સૌદા. (૯)

અએ રશકે કમર દિલકા જલાના નહીં અચ્છા,
ઊલફતકો બડા કરકે ઘટાના નહી અચ્છા.
આતી હએ ચમનમેં મેરે ગુલરૂકી સવારી,
અએ બાદે સબા ખાક ઊડાના નહીં અચ્છા,
હો જાએગા સૌદા મુજે જુલ્ફે ન સંવારો.
હુસ્યારકો દિવાના નહીં અચ્છા.
લિખવાના તુ યે મિસરા મેરે સંગે લહદપર,
મૌત અચ્છી હએ પ દિલકા લગાના નહીં અચ્છા.
સૌદાકી અભી આંખ ગુલસ્તાંમેં લગી હએ,
અએ બુલબુલો યે શૌર મચાના નહી અચ્છા.
શેર—તુજસે અરમાન થા અએ બુતે પુરફન નીકલા,
દોસ્ત સમજતા થા તુજે જાનકા દુશમન નિકલા.

ગઝલ—ખામોસ. (૧૦)

દીલમેં કુછ ઓર મેરે હસરતો અરમાન નહીં, તેરી ચાહતકે સીવા.
આહા અફસોસ તરફ મેરે તેરા ધ્યાન નહીં, કયું તુ હેં મુજસે ખફા.
એક દીન વો થા કે હરદમ તેરે દમસાઝ થે હમ તેરે હમરોઝ થે હમ,
અબતો વો નકશા હે કે સુરતકીભી પીછાન નહીં આશના થા યા ન થા.
પાસ જબતકકે રહે હમ આપકે દીલશાદ રહે ખુબ આબાદ રહે,
અબતો ફુરસદ હમેં ગમસે કભુ એક આન નહી જબસે તું હમસે હે જુદા
પહેલે તું અપની નજરમેં મુજે મનજુર કીયા ખુબ મસરૂર કીયા.
બઝમસે અપને મુજે કાહેકુ ફીર દુર કીયા મેરી તકસીર હએ કયા,
બાદે ખામોશ કમર જલ્દ હએ ગર અજમેસફર મઓજે દરીઆસે ન ડર,
નાખુદા કીસ્તીકા કુછ તેરે નીગહેબાન નહીં તેરા હાફીજ હએ ખુદા.

ગઝલ. (૧૧)

એક ફકત મૈહી નહીં ચાહનેવાલા તેરા,
જીસને પૈદા કિયા વોહભી તો હે શએદા તેરા.
હલકપે મેરે છુરી ફેરકે કાતિલને કહા,
અબતો દેખેંગે તડપનેકા તમાશા તેરા.
ઝખ્મપર મેરે નમક છિડકા બજાએ પાની,
અબતો ઠંડા હુવા કાતિલ યે કલેજા તેરા.
ઉમ્રભર સિજદેસે સરકો ન ઉઠાઊંગા કભી,
હાથ લગ જાએ અંગર નકશે કફે પા તેરા.
યેહ હે ઉમ્મીદ શબો રોઝ દિલે મિરઝાકી,
નઝઆકે વકત ઝબાંપર રહે કલમાં તેરા.

ગઝલ—આતીશ. (૧૨)

ખબર લે આએ મસીહા તુ કહા હએ,
તેરા બિમારે બિસ્મીલ નીમજા હએ.
ખુદા પિનહા હએ આલમ આશકારા,
નેહાં હએ ગંજ વિરાના અયા હએ.
દિલે રોશન હએ રોશન ઘરકી મનઝિલ,
યે આહિના સીકંદરકા મકાં હએ.
તકલ્લુફસે ભરી હએ હુસ્ને જાતી,
કબાએ ગુલમે ગુલબટા કહાં હએ.
કદે મહબુબકો શયર કહે સર્વ,
કયામતકા હએ યે આતીશ નશા હએ.

ગઝલ—આતીશ. (૧૩)

નીકલતી કીસ તરેહ હે જાન મુજતર દેખતે જાઓ
હમારે પાસસે જાઓ તો ફીરકર દેખતે જાઓ.
જીધર જાતે હો હર ઘરસે યહી અવાજ આતી હે,
મસીહા હોતો બીમારોકો દમભર દેખતે જાઓ.
કદમ અંદાજસે બાહર હુવે જાતે હેં સબા જીસકે,
સીતમ રફતાર કરતે હો હટો કર દેખતે જાઓ.
રવીશ મસ્તાના ચલતે હો કદમ મસ્તાના પડતે હેં
ખુદાકે બાસ્તે ફીર પયમ્બર દેખતે જાઓ.
કરો સબર ઊસસે મુહ આતીશ જો કુછ દરપેશ આજાવો,
દીખાતા હે જો આંખોસે મુકદર દેખતે જાઓ.

શેર—દાગે જીગરકા ગુલહો જીસ ગુલમેં ખુન હો,
કીસ કામકા યે દીલ હજી જીસ દીલમેં તું ન હો,

ગઝલ. (૧૪)

દિખા દો સુરતે ઝેબા મોહૈયુદદીન જીલાની,
તડપડા હે દિલે શૈદા મોહૈયુદદીન જીલાની.
સિવા તેરે કહાં જાઉં દિલ અપના કિસ્સે બ્હેલાઉં,
શ્ફીક એશા કહાં પાઉં મોહયુંદદીન જીલાની.
હબીબે કિબરિયા હો તુમ શહે હર દોસરા હો તુમ,
દિલાકે મુદદઆ હો તુંમ મોહનુદદીન જીલાની.
ખુદાકે વાસ્તે આઓ તહરહુમ જલ્દ ફરમાઓ,
ખુદારા શિલક દિખલાઓ મોહયુદદીન જીલાની.
મઝારે ફૈઝે હકકાની મુંકરરર કુતબે રબ્બાની,
કરામતમેં હો લાસાની મોહયુદદીન જીલાની.

ગઝલ—આલીમ. (૧૫)

ગોરક દરશનકે ખાતર જાન ઓર તન ભુલજા.
મુખ મુનવ્વર દેખ ઊસકા રંગે ગુલશન ભુલજા.
ચડકે તાજી ઇશ્કકા નીત મન અરફકા ધ્યાન કર,
કદ અરફકો પહોંચ એ દીલ મહેલો મસકન ભુલજા.
તરક દે ઇસ્લામકો ઓર કુફર સાગ દુરકર,
છોડદે હોરસો હવા ફરઝંદ ઓર ઝન ભુલજા.
આરસીમેં દીલકે હરદમ દેખ મુખડા રૂહકા,
જામકો જમશીદકે ઓર ફીકરે દરપન ભુલજા.
દમબદમ દીલકી નઝરસે પીંક દરશનકા શરાબ,
અએ અલી મુલ્લાહ જહાંકે મકર ઓર ફન ભુલજા.

ગઝલ—જુરઅત (૧૬)

ઇમશબ કીસી કાકુલકી હીકાયાત હએ વલ્લાહ,
કયા શત હએ કયા રાત હએ કયા રાત હએ વલ્લાહ.
દીલ છીન લીયા ઉસને દીખા દસ્તે હીનાઇ,
કયા હાથ હએ કયા હાથ હએ કયા હાથ હએ વલ્લાહ.
આલમ હએ જવાનીકા જો ઉભરા હુવા સીના
કયા ગાત હએ કયા ગાત હએ કયા ગાત હએ વલ્લાહ.
દુશનામકા પાયા જો મઝા ઉસકે લબોસે,
સલવાત હએ સલવાત હએ સલવાત હએ વલ્લાહ.
જુરઅતકી ગઝલ જીસને સુની ઉસને કહા વાહ
કયા બાત હએ કયા બાત હએ કયા બાત હએ વલ્લાહ.

શેર–બેવફાકે ઘર જાનેસે કયા નફા પાયા. !
એક તો ઇજત ગઇ ઓર પીછેસે પચટાયા.

કાહરવો (૧૭)

દરજાના પૈજાના નહી મીલતા, કહીં ઉસકા ઠીકાના નહીં મીલતા.
છતીયાં લગાકે લેતે બલઇયાં, મેરી આંખોકા તારા નહીં મીલતા.
મકકાભી ઢુંઢા મદીનાભી ઢુંઢા કહીં હમકો અકેલા નહીં મીલતા.
લોક કહે દીવાના દીવાના, કહીં હમકો દીવાના નહીં મીલતા.
મથરાવન ઢુંઢી બીદરાવન ઢુંઢી, કહીં પાસ બુલાના નહીં મીલતા.
જમનાકી ઉંચી નીચવા અકેલી મેં ડોલું, કહી ઉસકા પતાભી નહી મીલતા

ગઝલ—રંગીન. (૧૮)

ન છેડો હમેં દીલ દુખાવો હુવે હએ.
જુદાઇકે સદમે ઉઠાએ હુવે હએ.
ખીલોના સમજકે બીગાડો ન હમકો,
કે હમભી ઉસકે બનાએ હુવે હુએ.
હયા દીલમેંસે ઉનકે જુતી નહીં હએ,
કે પરદેસે રૂખડો છુપાએ હુવે હએ.
ગીલા બખ્તકા ઓર ન શીકવા ફલકકા,
દીલે ગમઝદાકે સતાએ હુવે હએ.
શહીદોંકી લાશોંપે કાતીલ યું બોલા,
યે કયું ખુનમેં સબ નહાએ હુવે હએ.
કયામતમેં દીધારકા કયું યકીં હો,
અભીસે વો આંખે ચુરાએ હુવે હએ.
રૂકે યે ન હમસેભી જો ઇસ કદરદો,
રકીબોંકે ફકરે સીખાએ હુવે હએ.
જલાયા બુતોને હમેં સુતે શમઆ,
ખુદાહીસે અબ લોહ લગાએ હુવે હએ.
મુજે કતલ કરકેભી ચીતવન ન બદલી,
અભી તક વે તીવરી ચડાએ હુવે હએ
ભલા જબકે વકત તડપું મએં કયું કર,
વે જાનુંસે સીના દબાએ હુવે હએ.
ગયા જબ તો મોરે ગરીબાં યે બોલા,
હમારે યે સબ ઘર બસાએ હુવે હએ.
ન તકલીફ દો ઇસ કદર ક્બ હમકો,
તેરે ઘરમેં મહેમાન આએ હુવે હએ.
પડી હએ જો મુસ્કીલ ન ઘબરાઓ રંગીન,
અલી બહેરે ઇમદાદ આએ હુવે હએ.

ઠુમરી. (૧૯)

રાજા તોરા પનીઆં હમસે ન ભરા જાયરે,
રાજા તોરા પનીઆં હમસે ન ભરા જાયરે.

પાંચ પાન પંચબીરા બનાયો, લાલા તોરી લાલીને બડા મજા દીયારે.
ઘર મેરા દુર હે ગગર સર ભારી, પતલી કમર બલખાયેં જાયરે—રાજા
ઉંચી અટરીયા ચંદન કડીયાં, ઓર ઉંપર ચહું તો જીયાં ઘબરાયરે,-રાજા
નીચે ભજું ઘડા નહી ડરવે, રાજા મોરી પતલી કમર બલખાયરે,-રાજા

ગઝલ—શાહીદ. (૨૦)

હોદરૂદ આપપે મેરાજકે જાને વાલે
આનકી આનમેં ફીર લોટકે આને વાલે
મુજ ગુનહગારકી હએ શરમો હયા તેરે હાથ
મેરે મૌલા મેરી બીગડીકે બનાને વાલે
જો તલબ મએને કીયા મુજકો ઇનાયતસે દીયા
તેરે કુરબાન મેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
ફીકરસે રંજસે આફતસે બલાસે ગમસે
આપ હયે ઉમ્મતે આસીકે બચાને વાલે
વાહરે જાતે મુકદરસે હમ્મે ફખરે ઇસા
હયે ગુલામ આપકે મુરદોંકે જીલાને વાલે

ગઝલ ખ્વાજા મીર દરદ. (૨૧)

કત્લે આશક કીસી માશુકસે કુચ્છ દૂર ન થા,
પર તેરે અહદકે આગે તો યે દસ્તુર ન થા.
રાત મજલીશમેં તેરે હુસ્નકે શોલેકે હુઝુર,
શમઆકે મુંહપે જો દેખો તો કહીં નુર ન થા.
ઝીક મેરાહી વો કરતા થા સરીહન લેકીન,
મએંને પુછી તો કહા ખએર યે મઝકુર ન થા.
બાવજુદે કે પરોબાલ ન થે આદમકો,
વહાં પહોચ્યા કે ફરીસ્તેકોભી મકદુર ન થા.
પરવરીશ ગમકી તેરે સાએ સનમ કર દેખા,
કોઇભી દાગ થા સીનેપે કે નાસુર ન થા.
મોહતસબ આજ તેરી હાથોંસે મએખાનેમેં,
દીલ ન થા કોઇ કે શીશેકી તરેહ ચુર ન થા.
દરદ કે મીલનેસે અએ યાર બુરા કયું માના,
ઉસકો કુચ્છ ઓર સીવા દીદકે મંઝુર ન થા.
શેર—શીશા ભરા શરાબકા ગીરતેહી પારા હો ગયા,
જીસકે લીએ મએં મરતા થા ઉસકા પુકારા હો ગયા.

ઠુમરી. (૨૨)

જાન કીતનેકો બેચોગી બાલા જોબન, લે લે અશરફી દીખાકે જોબન—જાન
નાલીશ કરોગે કરને નદુંગી, યાને કચેરીમેં મેરા હુકમ—જાન
યારી કરોગે કરને ન દુંગી, ગેરોંકે મીલનેસે ખાઇ કસમ—જાન
લેકે જોબન જો મોલ કરોગે, એકીસ રૂપયે સાઢે સોહલકા જોબન—જાન
હુસ્ન હમપે એસા બાંધા, ઓઢે દુપટા જરકા જોબન—જાન
ગોરી ઉતરી તખતસેં પુજા કરનેકો, લે લે અશરફી દીખાદે જોબન—જાન

ગઝલ—તુરાબ. (૨૩)

યે હાઝીર હએ સરે બાઝાર ગરદન,
ખુશીસે કાટલે દીલદાર ગરદન
જો આશક હએ નહીં મરનેસે ડરતે,
કટાંતે હએં સરે બાઝાર ગરદન.
તુમારે ઇશ્કમેં જો નાતવા હએ,
ઉઠા સકતે નહીં બીમાર ગરદન.
ખુદા જાને યે ગુલ્લફેં કયા બલા હએ,
સતાતી ખ્વાબમેં હરબાર ગરદન.
સદા અવાઝ આતી હએ ફ્લકસે,
કોઇ મારા ગયા ઉસ પાર ગરદન.
હમારે યારકી પહેછાન હએ યે,
કમર પતલી સુરાહીદાર ગરદન.
તુરાબ ઉસ કુચેમેં જાના ન હરગીઝ,
જહાં કટતી હએ નીત દો ચાર ગરદન.
શેર—શીશા ભરા શરાબકા પીલે મેરે મીયાં,
મએં મર ગઇ બલાસે પન જીવે મેરે મીયાં.

ગઝલ—સલીસ. (૨૪)

કટી ગુનાહોંમે ઉમ્ર સારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ,
મએ બંદા દેખાકી તુ રએબારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ.
ગુનાહકી ગઠડી ધરી હયે સરપર કદમ ઉઠાઉં ઝમીસે કયું કર,
કદી હએ મન્ઝીલ યે બોજભારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ;
ઢલેંગી મેરે ગુનાહકે વસલે ગીરેંગે જબકે કુરઅંપે આંસુ.
કરું મએ સીઝદેમે અસકાબારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ.
કબરકી સખ્તી ફસાદે મરકદ ગુઝર ફરીરતોંકા પહેલી મંઝીલ.
વો ઘર અકેલા વો કબ્ર અંધારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ.
મુસાફરાં ઇસ સરાએ ફાનીમે અએસે સોએકે ફીર ન ચોંકે,
સીરાંને આકે અજલ પુકારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ.
"સલીસ" ડુબા હુવા હયે યારોં ગુનાહકે દરીઆમે સદહે પાતક,
યે સરગરાની એ શર્મે સારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ.

ગઝલ—કલક. (૨૫)

મહેંદી મલકે મેરા તુરકે સીતમ ઇજાદ આયા.
ખું બહા હાથમે લેતા હુવા જલ્લાદ આયા.
બાગબાં આયા ગુલીસતાંમે ન સૈયાદ આયા.
જો કોઇ આયા મેરી જાનકા જલ્લાદ આયા,
બાદે મર્ગ આઇ લબે ગોરે ફરીદુ સે સદા.
ચૈન અબ દામે માદરકા હમે યાદ આયા.
મંએ વોહ દીવાના હું રગરગમેં ચુબા નશતરે ગમ.
ફરદભી ખોલને આયા તો યેહ ફરસાદ આયા.
કોહે સેહરાકી તરફ હમજો કલક જા નીકલે,
કએસો ફરહાદ લગે કહનેકે ઉસ્તાદ આયા.

ગઝલ—આસીક. (૨૬)

અગર હમ બાગબાં હોતેતો ગુલશનકો લુટાદેતે,
પકડકર દસ્ત બુલબુલકા ચમનસે હમ ઉઠા દેતે.
ખુશીસે બોલ લે બુલબુલ કે ફિર યે દીન કહાં હોગે,
ગનીમત જાન ઇસ દીનકો કે હમ ઉસકો દુવા દેતે.
અગર યે દિલ પતંગ હોતા ઉડાતે ગમકી ડોરીસે,
મુકાબીલ આનકર પોંહચે હમ ઉસકો કટા દેતે.
અગર ફરિયાદ લાયા ફિર કોઇ જો હમ ગરીબોકી,
કસમ ગુન્ચેકીભી ખાકર પ્રિર ઉસકો હમ છુડા દેતે
કદર બુલબુલકે રોનેકી અરે સૈયાદ કયા જાને,
જો આશિક હો વહી જાને ફિર ઉસકો હમ બીઠા દેતે.

શેર—કયા કહું અએ દિલ તેરી અકલે નાદાનીકો,
આગતો લગા ચુકા શીર ચલા તું પાનીકો.

ઠુમરી. (૨૭)

ઇલાહી તુને હંસાનોંકો કયોં કીઆ પેદા,
કુછ ઇ કી જાતસે દુનીઆંકા ઇતજામ નહીં—જાન
યે અજબ જહરકા રંગ ચમકા, કેતીથી જીસમે અબ પ્યારી મુંજે—જાન
ઉઠતે ઉઠતે મેરા હુસ્ન ચમકા, અડ ગયા લાલકી મીસાલ નસીબ—જાન
ગલીમેં જોબનવા માંગે, જોબનવા માંગે, ટોપી વાલા મેરા યાર
એકતો તીલંગવાકા પહરા, તીલંગવાકા પહરા, દુસરે ખડા જમાદાર.
એકતો મેં ફુલોંસેહી લગી, મેં ફુલોંસેહી લગી દુસરે હુ લાચ્યાકદાર.
એકતો બારહ બરસકી મેં બાર બરસકી દુજે હેં સઇયાં પરદેસ.

ગઝલ—મનસુર. (૨૮)

ન મીમતા ગુલરૂખોંસે દીલ મેરા મસરૂર કયું હોતા,
જો દેખા હુસ્નને જાનાંકા તો શીર રંજુર કયું હોતા.
ખુદા પએદા ન કરતા જગમેં ગર ઝાતે મોહમ્મદકો,
તો યું મેરાજ મુસાકો યે કોહે તુર કયું હોતા.
લીખાથા તઓક લાનતકા પડાથા સબ ફરીસ્તોને,
અગર વો જાનતા શએતાં તો ફેર મગરૂર કયું હોતા,
ન પડતા પરતવા હકકા અગર રૂખસારે ખુબાંપર,
તો હર આશકકી આંખોમેં હુસન મંજુર કયું હોતા,
કીયા દાવા અનલહકકા હુવા સરદાર આલમકા,
અગર સુલીપે ના ચડતા તો વો મનસુર કયું હોતા,
શેર—બેવફાકો દિલ ન દીજે ગર રશ્કે બદ્ર હો,
ચાહીએ ઉસીકો કે જીસ્કો ચહાનેકી કદ્ર હો,

ગઝલ. (૨૯)

અગયા લાગી સુન્દર બન જલ ગયોરે—અગયા,
ભડકકી ઈશ્કકી સારે બદનમેં આગ લગી,
વોહ શોઅલા ભડકા દહનમેં આગ લગીં,
તેરે તો અતિશે રૂખસે ચમનેમેં આગ લાગી
મેરે તો જાને જાગર ઓર મનમેં આગ લગી,
યેહ રો રો કહેતી થી બુલબુલ ચમનમેં આગ લગી,—અગયા,
વોહ કવા હિના થી ચમનસે મંગાઇ શીરીને ?
ઓર ઉસ્કી ખલ્કમેં શોહરત ઉડાઇ શીરીને,
કહું કયા સૈર અજાયબ દિખાઈ શીરીંને,
ઇધર તો હાથોમેં મેહદી લગાઇ શીરીંને,
ઔર ઈસ તરફકો દિલે કોહકનમેં આગ લગી—અગયા,
તુમારી ચુપસે મેરી ચુપ ઝબાં હૈ બોલો તો,
મેરે તો દિલમેં કુછ ઔર હી ગુમાં હૈ બોલો તો,
લબોંકો દેખકે હૈરાં જહાં હૈ બોલો તો,
યેહ મીસ્સી હાંટોંપે હે યા ધુવા હે બોલો તો,
યેહ સુરખી પાનકી હે યા દહનમેં આગ લગી—અગયા,
પડેથે કુમકુમે હર એક ગુલકી ઝોલીમેં.
ગુલોને ઘેર લિયા યા ઉસે ઠઠોલીમે,
છિડકતે જાતે થે હંસ હંસકે રંગ ચોલીમેં.
ગુલાલ જુવફમેં ઉન્કે પડા થા હોલીમેં,
તે લાલા બોલા કે મુસ્કે ખુતનમેં આગ લગી—અગયા.

ગઝલ—સીરાચ. ૩૦

દ તેરા સરવે રવાં થા મુજે માલુમ ન થા,
ગુલશને દીલમેં અયાં થા મુજે માલુમ ન થા.
ધુપમેં ગમકે અબસ જીકો જલાયા અફસોસ,
પીઉકે સાએમેં અબા થા મુજે માલુમ ન થા,
ખાક તેરે કદમે પાકકી અએ નુરે નયન,
સુરમએ દીદએ જાં થા મુજે માલુમ ન થા.
શબે હીજરતકે અંધેરેસે પતંગ આયા હું,
રૂખ તેરા નુરે શીશાં થા મુજે માલુમ ન થા.
યારને અબરૂએ મીઝગાંસે મુજે સયેદ કીયા,
ઉસી કને તીરો કમાંથા મુજે માલુમ ન થા.
સબ જગે ઢુંડ ફીરા પીઉકો ન પાયા હરગીઝ,
દીલેકે ગોશેમેં મકાં થા મુજે માલુમ ન થા.
રોઝાદારાને જુદાઇકો ખબે અબ રૂએ યાર,
માહે ઇદે રમઝાં થા મુજે માલુમ ન થા.
મએ ને સમજાયા કે ઉસ યારકો હયે નામોનશાં,
યાર બે નામોનશાં થા મુજે માલુમ ન થા.
દીલે બે દીલને કહાથા સો હુવા આજ સીરાજ,
કયા બલા સયેફે ઝબાં થા મુજે માલુમ ન થા.

બનજારા. ૩૧

મુજે ધરક યારને મારા નહી કુદરત દમકી ગવારા.
જીસને પુતગ બનાકો અમારા દરમીઆન રહકો ઉતારોજી,
વાંકો ઢુંઢ ફીરી જગ સારા—નહીં.
નહીં ચેન પડત હે બીના રોએ રેન ભરતહું નેનાજી,
ફીરૂ બનબન કરતા પુકારા—નહીં.
નહીં ખોજ મીલે કોઇજાપર શહેર જંગલ પહાડ ઓર સાગરજી,
ફીર કર કર શોચ બીચારા—નહીં.
દેખ કાય નગરમેં પ્રાની રહેતા હરદમ જીસમે જાનીજી,
ગ્નાની રાહ બતાદો ખુદારા—નહીં.
મજલ અવલ કે કરલે યારી દોયુમ દસ્ત પકડલે બારીજી,
સીયુસ સાસ લંબુપે હમારા—નહી.
ચહારૂમ પહેજા કોની સીગી પજુ મપે દયાપર મારીજી,
સમુમપે સામકુ પુકાર—નહીં.
હફતુમ પેહજારૂં હરકત હશતુમ પ્યાર કીયે ફુરકતજી,
અનહદ નહમ પે નુંકતા હે ન્યારા—નહીં.
દહુમ દેખા નુરલામંકાપર કેતા કાદર યેહીકહે કાદરજી,
કર ફજલો કરકે ખુદારા—નહી.

ગઝલ (૩૨)

ઠોકરસે મેરી કબ્રકો કીસને મીટા દીયા
કીસને લહદમે મેરા કલેજા હીલા દીયા
દેખી હમારી કબ્ર તો સુજી અદાઓનાઝ
ઠોકર લગા લગાકે નીશાંતક મીટા દીયા
કયું કર મીલેગા બાદફના અબ મેરા નીશાં
નામ અપના! ઝીંદગાનીસે હમને મીટા દીયા
રોના થા ઉસકા લાસપે ખાલી ન મકરસે
સબ રંજ આંસુઓકે બહાને બહા દીયા
જોગનજો બનકે મેરે જનાઝેપી ખોલે બાલ
માતમમે મેરી બીગડી હુઈકો બનાં દીયા
પુછા જો ઉસ પરીસે કે મરતા હુએ તુમપે કોન
નામ ઉસને સર જુકાકે હમારા બતા દીયા
અયે ઈસ્ક દેખ હમભી હયે કીસ દીલકે આદમી
મહેમાં બનાકે ગમકો કલેજા ખીલા દીયા
અએ આતાશે પીરાક કીયા તુને કયા ગજબ
જન્નત હમારા ઘર ઉસે દોઝખ બના દીયા

ગઝલ—નાસીખ (૩૩)

સાથ અપને જો મુજે યારને સોને ને દીયા,
રાતભર મુંજકો દીલે ઝારને સોને ન દીયા.
ખ્વાબહીમે નઝર આયા વો શબે હીજ કહી;
સો મુજે હસરતે દીદારને સોને ન દીયા.
અફતગી બખ્તગી કયા કહીએ કે જુઝ ખ્વાબે અદમ,
ઉમ્ર ભર દીદએ બેદાર સોને ન દીયા.
રાતભર દરદે જુદાઈસે કરાહા અએસા,
કે જહાંકો તેરે બીમારને સોને ન દીયા.
યાદ ઉસ જુલ્ફકી રહેરહેકે મુજે દીલવાઓ,
હીજરમેં મુજકો શબે તારને સોને નદીયા.
યેહી સૈયાદ ગીલા કરતા હુએ મેરાહર સુબ્હો,
નાલએ મુરગે ગીરફતારને સોને ન દીયા.
સમજેથે બાદ ફના પાવેંગે રાહત નાસીખ,
હશર તક વાદએ દીદારને સોને ના દીયા.

શેર—સજજન દાગા પ્રેમકા મત ખેંચો તુટ જાય,
તુટે પીછે સાંધના બીચમેં ગાંઠ રહે જાય.

ગઝલ (૩૪)

યા પંજતન બચાના જબ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહમદ મેરે દહનસે નીકલે
આવેગા મેરા પ્યારા બાજેગી ધુનકી મોરલી
જબ વો મેરા સવરીયા જોબનકે બનસે નીકલે
મેરે મરીઝ દીલકી ઉમેદ હવે તો યે હએ
જાનુપે ઉસકે સર હોજા ઓર જાન તનસે નીકલે
જબ જાનુ ફઝલે ગુલ હએ કહીયો ગુલોસે જાકર
હમકો તો હો ગએ હંએ બરસો ચમનસે નીકલે
નીકલે જનાઝા મેરા જબ યારકી ગલીસે
તો કલમએ શહાદત સબકે દહનસે નીકલે
યે દોનો હાથ ખાલી બાહેર કફનસે નીકલે

ગઝલ—રમજાનઅલી (૩૫)

ફીર દુબારા ઇશ્કકા દીલપર અસર પએદા હુવા,
બાગમેં તેરી મોહબ્બતકા શજર પએદા હુવા.
અશ્ક જારી રાત દીન હયે ચશ્મે ગીરીયાંસે મેરી,
ઇસ કદર સેય કે અશ્કોસે ગોહર પએદા હુવા.
દેખકર ગુલશનમેં કહેતેં બુલબુલેં ઉસ માહસે,
કયા ચમનમેં દુસરા રશ્કે કમર પએદા હુવા.
અબ મુજે તેરે બજુઝ આતા નહીં આરામોચએન,
ફિર તુજે કયું કર જુદાઇસે સબર પયેદા હુવા.
ઝખ્મ આલે હોગએ છીલછીલકે સારે જીસ્મ કે,
દરદે દીલ રમઝાનઅલી શામોસહર પએદા હુવા.

શેર—નસીબા જબકે અછાથા ઓર તગદીર અછીથી,
હરેએક હી બાત અછીથી ઓર તદબીર અછીથી,

ગઝલ (૩૬)

મએંતો શીરીકા હું દીવાના કયા માલ હએ જાન ગવાના.
નસીહત આપ કીસ્કો આનકર સાહેબ સુનાતે હએં
બીયા બાને અલમમે કીસ્કો મરનેસે ડરાતે હંએ
યે સચ કહેતે હંએ હજરત આપયાં સીરફ આજમાતે હંએ
કહીં જાંબાજ અપને કઓલસેભી બાજ આતે હંએ
કુચ્છ બાંત નહીં મરજાના. કયા માલ.
યહાંતો તનમેં ખુદ બાકી હએ જાને જાર થોડીસી
ડરાતે હો કીસે તુમ ખીંચકર તલવાર થોડીસી
મુજે ઇસ વાસતે હએ જીન્દગી દરકાર થોડીસી
કે દીલમેં રહે ગઇ હએ હસરતે દીદાર થોડીસી
એક ખેલ હએ ખુન બહાના. કયા માલ.

ગઝલ—ઝઓક (૩૭)

હુએ તેરે કાને ગુલ્ફે મોઅમ્બર ગલી હુંઇ,
રખેગી યે ન બાલ બરાબર લગી હુઇ,
બયઠે ભરે હુવે હએ ખુમે મએકી તરેહ હમ,
પર ક્યા કરેં કે મોહર હએ મુંહપર લગી હુઇ.
ચાટે બગએર ખું નહીં રેહેનેકી તેરી તેગ,
હયે યેતો ચાટ ઇસ્કો સીતમગર લગી હુઇ.
મહાંચતકો ગુસ્લ દીજો ન ઇસ ખાકસારકે,
હએ તનપર ખાક કુચએ દીલબર લગી હુઇ.
ઇસાભી ગર હએ પાસતો મુમકીન નહીં શફા,
ખુરશીદકો વો તપ હએ ફલકપર લગી હુઇ.
ચે ચાહતા હએ શઓકકે કાસદ બજાએ મોહોર,
આંખ અપની હો લીફાફએ ખતપર લગી હુઇ.
મુસે લગા હુવા હએ અગર જામ મઓતો ક્યા,
હએ દીલસે યાદ સાકીએ કોશર લગી હુઇ.
અએ ઝઓક દેખ દુખ્તરે રઝા ન મુંહ લગા,
છુટતી નહીં હયે મુહસે યે કાફીર લગી હુઇ.

ગઝલ—વાહુદઅલી (૩૮)

કરકે તનહા મુજે અએ દોસ્તો ગુલફામ ગયા;
ગમ અલમ સોંપ ગયા તાકતો આરામ ગયા.
ક્યા ઉસે ખતમેં લીખું ક્યા મુંહઝબાની બોલું,
કાસીદ અબતક ન ફીરા લેકે વો પએગામ ગયા.
વાદા કર કર જો ગયા શખ્કો ન આયા રગીઝ,
ઇંતેઝારીમેં તેરી મુઝકો સુબહોશામ ગયા.
કબ ખુશ આતા હએ મુજે બાગો બહારે ગુલશન,
ગુલ તો સબ ખાર હુએ જીશકા ગુલઅંદામ ગયા,
તને લાગરકો મેરે દેખકે કહેતે હંએ તબીબ,
ઝીંદગી ઉસકી કહાં જીસ્કા દીલ આરામ ગયા.
મએને દેખા જો વહીં રશ્કે કમર કોઠેપર,
મએં દુબારા વહીં ફીલફઓર લએ બામ ગયા.
નારા ખીંચું હુ તસવ્વરમેં શબોરોઝ મુદામ,
રોના ઇન ચશ્મોકા હરગીઝ ન શુબ્હોશામ ગયા.
ઝીકર વાહેદઅલી કર બકાકે લવેગા વોહી,
દીલમેં લેકે મુજે વો બુતે ખુદ કામ ગયા,

શેર—જાના હમારી નઝરોસે જો દુર પડે હએં,
ઉલફતકી હસમ સીનેમે નાસુર પડે હએ.

ગઝલ. (૩૯)

દીવાના તેરા આશકેઝાર હું મએં
ફીદા તુજપે મુદ્દતસે એ યાર હું મએં.
ફરબોમે કબ તેરે આતા હું ઝાલિમ,
જીસે તુને કાટા મુવા બેઅજલ વો,
સમજતા તેરી જુલ્ફકો માર હું મએં.
અગરચે તુ ગુલ હએ યા ચશમે નરગીસ,
તેરે બાગે તાઝેકા એક ખાર હું મએં.
શેર—પારી કરના ઉસ યારસે જો ફુલ સરીખાં હોએ,
જીતે સરકા સેહરા હો મુંએ સંમાતી હોએ.

ગઝલ. (૪૦)

દીવાના હું શહેદા તલબગાર હું તેરા
એ જાને જહાં તાલીબે દીદાર હું તેરા—દીવાના૦
જાઉં મએં કહાં અબ તેરી દેવડીસે નીકલકર
રહેને દે મુજે મંએ તો ગીરફતાર હું તેરા—દીવાના૦
દેખા હએ ફકત તુજકો મહોબતકી નજરસે
ગર જુરમ હએ યે તો મએ ગુન્હેગાર હું તેરા—દીવાના૦

ગઝલ—સીકંદર (૪૧)

કયા કમાં અબરૂને એક તીરે નઝારા મારા,
જીસકે લગતેહી જીગર હોગયા પારાપારા.
કયા તુજે ઔર ન થા હસ્તી કે જંગલમેં શીકાર,
મુર્ગે દીલ તુને જો સૈયાદ હમારા મારા.
રાત તનહાઇમેં આયા થા તસવ્વર તેરા.
ઝીકર તેરાહી કીયા આહકા નારા મારા.
હમને ફેંકીથી કલી ઉસકે તરફ લાલાકી,
ઉસને શોખીસે હમેં ફુલે હઝારા મારા.
ગએર કયા ચીઝ હએ મહફીલસે ઉઠાદું પલમેં,
કયા કહું કહે નહીં સકતા મએં તુમારા મારા.
ઇશ્કબાજીકે લીએ હમને બીછાઇ ચૌસર,
પાસા ગીરતેહી ગોયા રંગ હમારા મારા.
હેચ દુન્યાકે લીએ કુછ ન સીકંદરને કીયા,
આપ કઇ રોઝ જીયા કીસલીએ દારા મારા.
શેર—કીયા ઇશ્કકી બલા હએ કોઇ જાનતા નહીં,
ઇસ મરજકો તબીબ ભી પહેછાનતા નહી.

ગઝલ. (૪૨)

તમામ ઉમર હુઈ કરતે જુસ્તેજુ તેરી,
ઇલ્લાહી સીકલભી દેખીગે હમ કભુ તેરી.
મુજે વફાકી હે આદત જફાકી ઓ તુજકો
તું મુદઇહે મે દામે હું આરજુ તેરી.
તેરા દીમાગ વો નાજુકકે બાત મુશ્કીલ હે
મુજે વાસોક સુનુ પહેર ગુફતેગો તેરી
યે મેને માના કે મેં કયા મેરી હકીકત કયા
અજબતો યે હે કે તું ઓર યે ગુફતગો તેરી
લપટકે સીનેકે ઉનકા યે પુછના હે હે
કે ઓર કુછભી હે કમ વખત આરજુતેરી
હુવાહે કતલસે મેરે તું નામવર કાતીલ
મેરે લહુતે હુઇ તેગ સુરખરૂ તેરી

ગઝલ—આફત. (૪૩)

ચમને કુચએ જાનાસે સદા આતી હએ.
વાઝ કરતે હુએ જો બાદે સબા આતી હયે.
દીલમેં આતા હયે મસીહાસે મએં પુછું જાકર,
મરિઝે ઇશ્કકી કયા તુજકો દવા આતી હયે.
કોન ભરતા હયે દમેં સર્દ જો રાતોકોં મુદામ,
થંડી થંડી તેરે કુચેકી હવા આતી હએ.
ફુરકતે યારમેં અએ આફતે ખસ્તા મુજકો,
રાત કયા આતી હએ એક સરપે બલા આતી હએ.

શેર—મોતી મીરા હએ હોઝમે સર જુકાકે લીજીએ,
સર ગયા બલા ગઇ મોતી ન જાને દીજીએ.

ગઝલ--અનવર. (૪૪)

તેરે ઇશકમેં મુજે અયે શનમ લગે દીલપે દાગ નયે નયે
તપે હાજરશે મેરે જીગરપર હુએ ગુલકે બાગ નયે નયે
મે હું ઇશકમે તેરે નીમજાતું જે કુચ્છ ન પરવાહે અયમીલાં
જો મે બોલા પ્યારે તું આ યહાં તે કીયે દીમાગ નયે નયે
મેને બોલા તુજસે કીયા તલબ તુને બોલા ચુપ રહે અયે બે અદબ
દીયાં ગાલીઆં તે હોફુર ગજબ સુનાયે સુરાગ નયે નયે
કહા મેને તુજસે જો હો કરીબ મેં હું બાગકા તેરેઇ નદલીબ
હા તુને કયા હુવા વાઅજીબ દેખે તુજકે જાગ નયે નયે
તેરે ચસ્મ નરગીશ દેખકર લએં દાગ અબ મુજે દાગપર
કયા ખુલે હે અનવર જીગર તેરે ચેહ ચીરાગ નયે નયે

ગઝલ—રીહા. (૪૫)

આશક શમે વિસાલમેં ઘબરાએ જાતે હએં,
પીછલીસે જાન મુર્ગે સહર ખાએ જાતે હએં.
ચોરીસે ઉનકા સોતેમેં બોસા જો લે લીયા,
હમ સહોબતોંકે નામ નિકલવાએ જાતે હએં.
જારી હએ ઉસ નિંગારકી ગએરોંસે રસ્મેખત,
કાગઝકે ઘોડે ધનદીનોં દોડાએ જાતે હએં.
લાએંગે અફતાબકો વો અપની જાલમેં,
ઝુલ્ફોકે બાલ ધુપમેં સુખલાએ જાતે હએં.
રિહાં તુમે ખુદાકી કસમ સચ બયાં કરો,
કિસ ગુલબદનકે વાસ્તે ગુલખાએ જાતે હએં.
શેર—મોતી હએ તોલા તીન તોલા ઇઝારબંદ,
આશક પરીકો દેખકે બોલા ઈઝારબંદ.

ગઝલ—આસીઅરેલવી. (૪૬)

કાશીરે ઇશકકો મકબુલે ખુદા કહેતે હંયે,
સાલીક ઇસ રાહકો કયા જાનીએ કયા કહેતે હંયે,
જાનદી યારકે કદમોપે તડપકર અયે દીલ,
સર ન ઉઠે ઇસે તસલીમો રઝા કહેતે હંયે,
કુફર ઇસલામમે સબ કહેતેં હયે અપની અપની,
જો સમજ કર નહીં કહેતે ઉને કયા કહેતે હંયે,
જાન મન્સુરને દી અપની તનઃ ઝરદીસે,
રાઝકી બાત કંહી મંદે ખુદા કહેતે હયે,
ઉઠકે કાબેકો ચલો કુએ બુતાસે આસી,
કુચ ખબરભી હયે તુમહે લોગ બુરા કહેતે હંગે,

રાગ—કહારવો. (૪૭)

તુમ ન આવે નગરીયા હમારીરે,
રહિ સુની સેજરીયા હમારીરે—તુમ૦
આંખે દીખાકે તુમને મેરે દીલમે રાહકી,
સીનેકે પાર હો ગઇ બરછી નીગાહકી,
તુમસે લડ ગઇ નજરીયા હમારીરે—તુમ૦
જચના નહીં હયે હાય ! તુમ્હારી નીગાહમેં.
આંખોંકો અપની મયેંને બીછાયા હવે રાહમેં.
આઓ આઓ ડગરીયા હમારીરે—તુમ૦
રખના ન તેગ કાંધે પર અયે શીતમગર કહીં.
બલ ખા ન જાયે મુફતમેં નાજુક કમર કહીં
માનો માનો સાવરીયાં હમારીરે—તુમ૦

ગઝલ—અમાનત (૪૮)

જમજમાં કીસકી ઝબાંપર ન દિલે શાદ આયા,
મુંહ ન ખોલા થા કે પર બાખને સૈયાદ આયા,
જીસને નઝરા કીયા સલ્લે અલ્લા યાદ આયા,
તેરે હિસ્સેમેં સનમ હુસ્ને ખુદાદાદ આયા.
બરછીયાં હુએ મુજે સુરજકી કીરન સુબ હે વીસાલ,
સ્વાંગ કયા લેકે મૈ ચર્ખે સીતમઈજાદ આયા.
સચતો હુએ હઝરતે ઇનસાનભી હુએ ખુદ મતલબ,
જબ દીયા રંજ બુતોંનેતોં ખુદા યાદ આયા.
રખખા જન્નતમેં અમાનત જો કદમ હૈદરને,
દોડે જીબરીલ યે કહેકર મેરા ઉસ્તાદ આયા.
શેર—હાથોમેં છાબ છલે કાનોમેં ગોખલે,
હમ ફકીરકો દેખકે કરતી હો ચોંછને

ગઝલ—મોઅલ્લફ. (૪૯)

ગઝબ હુયે આકે વો ગુસ્સે મેરે દરપરસે હટ જાયે
ન કયું કર દીલમેરા સીનેમે મૈ સુન કરકે ફટજાએ
દરખ્શાં ઝરા હો જહાંમે મેહરે રખશાં સા,
નકાબ ઉસ સ્સ્ક ખુરકે રૂખ્સે ગર ઝરરા ઉલટ જાએ.
કહાં હુયે તાબ નાખને પાકી અગર તેરે મુકાબીલ હો,
મહે નઓકી તરહસે ચોદવીકા ચાંદ ઘટ જાયે.
કરે સહેરા નાવરદી મરી હમરાહ કીસ્કી તાકત હુયે,
કે ચલતે ચલતે મજનુકાભી રીલ સીનેમે ફટ જાયે.
યે સઓલે અશ્ક હુયે મુમતાઝ યા કહેરે ઇલાહી હુયે,
કભી દરયાસા બડ જાયે કભી કતરાસા ઘટ જાએ.

ગઝલ—આફત. (૫૦)

રાઝી હુએ હમ ઉસીમેં જો કુછ દિલરૂબા કરે,
ચાહે જફાઓ જોર કરે યા વફા કરે.
એ દોસ્ત જહાંમેં જીસે મુફલસી રહે,
વો અપની બેકસીકો ન રોવેતો કયા કરે.
દુનિયામેં જો હસેંગા હમારી મુરાદપર,
વોભી મુરાદ અપની ન પાવે ખુદા કરે.
વિરદે ઝબા યે આફતે મુફલિસકે હુએ મુદામ,
આસાં સભોંકી મુશકિલેં મુશ્કિલકુશા કરે,
શેર—હાથોમેં છાબ છલે કાનોં મેં બાલીયાં,
હમ ફકીરકો દેખકે દેતી હો ગાલીયાં

ગઝલ—આસીક. (૫૧)

તુજસા દીલદાર હો ઓર નાઝો ખીરામ અએસા હો,
કયું ન દીલ કુદરસે મુનકર હો જો રામ અએસા હો.
ભલે મસીહાસે કરે બાત તુ અએ મુસહફે રૂ,
મુરદા દીલ કયું ન જીએ જીસકા કલામ અએસા હો.
મએં હું સદકે તેરે તું ગાલીયાં દે અએ જાલમ.
બંદગી અએસી હો ઓર ઉસકા ઇનામ અએસા હો.
ઝુલફે મુસકીમેં પરીરૂકે યે દીલ કયું ન ફસેં,
અએસા સૈયાદ હો ઓર હાથમેં દામ અએસા હો.
આરજુ હએ કે શબે વસલ મયસ્સર હોવે,
મએં હું ઓર યાર હો ઓર ગરદીશે જામ અએસા હો.
મુલતજી મત હો સીવા ઝાતે અલીકે આસીક,
ફીર તુને ચાહીએ કયા જીસકા ઇમામ અએસા હો.
શેર—મરતે હએ તડપતે હએં મઝા ગએરસે લુટે,
મર જાવો છીનાલ હમ જંજાલસે છુટે.

ગઝલ—ઝફર. (૫૨)

જલાયા આપ હમને ઝબ્ત કરકે આહો સોઝાકો,
જીગરકો સીનેકો પહેલુકો દીલકો જીસમકો જાંકો.
હમેશા કુંજે તનહાઇમેં હમ મુનીસ સમજતે હએં,
અલમકો યાસકો હસરતકો બેતાબીકો હીરમાંકો.
તેરે અદામો રૂએ કદો જુલફો ખતસે હએ ખીજલત.
સમનકો અરગવાંકો સરવકો સુમ્બુલકો રએહાંકો.
જગા હીસહીસકો દું દીલમેં તેરે હાથોંસે અએ કાતીલ,
કટારીકો છુરીકો તેગકો ખંજરકો પએકાંકો.
તેરે દાનો લબને કરદીયાં બેકદર આલમમેં
ગોહરકો લાલકો યાકુતકો હીરેકો મરજાંકો
લગાકર આંખ ઊનસે હમને દુશમન કરલીયા અપના,
નીગહકો નાઝકો અંદાઝકો અબરૂકો મીઝગાંકો.
ન હો જબ તુહીં અએ સાકી ભલા ફીર કયા કરે કોઇ,
હવાકો અબ્રકો ગુલકો ચમનકો સેહને બુસતાંકો.
બનાયા અએ ઝફર ખાલીકને કબ ઇનસાનસે બહેતર,
મલકકો દેવકો જીનકો પરીકો હુરો ગીલમાંકો.
શેર—જુખ લગી તો ગમકો ખાયા પ્યાસમેં અપના ખુન પીયા
ઉસી સનમકે ખાતીર હમને તનમનધન સબ લુટ દીયા.

ગઝલ. (૫૩)

અજબ છે રંગ દુનિયાનો, ફકીરી હાલ આ માનો !
નથી ગાંઠે બદામે જ્યાં, બનાવે ખુબિયો ત્યાં ત્યાં !
દિસે દુનિયા ઠગારી આ ભુલીને જીવ ! તું ના જા;
કહેછે એક વિધ્વાન, દિલે ધર તેહ તું ધ્યાન—૨
" જે બે દરકાર ધન માટે, થયો તે જિંદગી સાટે
રહેવું વિશ્વમાં સારાં, નકર પેસા કદી ન્યારા "
સગાં છે સર્વ પૈશાનાં, સનેહી દોસ્ત પૈશાનાં,
નથી પૈસો યદા ગાંઠે, તને ના બાધ ? કો ગાંઠે
કહે એતો દિવાનો છે ? સગો પણ એહ શાનો છે ?
નથી કંઇ પ્રેમ નારીના, વિના પૈસે સુપારીનો.
જગતમાં પ્રેમ પેસો છે, જગતની નેમ પેસો છે
સદા ઉદ્યોગ કર જારી, દિયે પરમેશ જો યારી
મળે તો દ્રવ્યની લ્હેર, થશે સૌની અતી મ્હેર
થશે સૌ આશ પુરીતો, રહેજ નહીં અધુરીતો.
રહેવું વિશ્વમાં પ્રીતે, નથી જો ગાંઠ કંઇ વિતે ;
'દરિદ્રી' નામ જો ધરવું, અધિકતો શ્રેષ્ઠછે મરવું !
પુરી સંસારની શોભા, ગ્રહસ્થીના બધા મોભા.
બધું તે દ્રવ્યની માંહી છે, નકી તેનીજ છાંહી છે.
નથી જો દ્રવ્યની ઇચ્છા, લઇલે યોગિની દિક્ષા
ફિકર વિણ માગવી ભીક્ષા, જીવનની એજ છે શીક્ષા

ગઝલ ઝામીન. (૫૪)

અએ દીલ તું કીસકી યાદમેં દીવાના બન ગયા,
ઓર શોકે ફએ શમ્આમેં પરવાના બન ગયા.
ઘબરાકે જાં ખ્યાલે મુરીઝાં હુવા યે દીલ,
પહેલુમેં એક રફીક થા બેગાના બન ગયા.
વહશી ખરાબ હાલ પરેશાનો દરબદર,
ફુરકતમેં યારકી તો મએં કયા કયા ન બન ગયા.
પીરે મુગાંસે હમકો મીલી હએ શરાબે ઇશ્ક,
ઝાહીદ હમારી ખાકકા પએમાના બન ગયા.
અએ મુદદઇ રકીબ તું કયા જાને લુત્ફે હીજ.
જેસા કે મએં બના હું તું વેસા ન બન ગયા.
ઝામીન ફીરાકે યારકી તહરીર કયા ઝરૂર,
આલમમેં તેરે ઇશ્કકા અફસાના બન ગયા.
શેર—એક નહીં દો નહીં સો નહીં હજાર નહીં,
હમારે દાગે દીલકા કુછ સુમાર નહીં.

ગઝલ—ઝુમ્બ્વર (૫૫)

યારકી કોઈ ખબર લાતા નહીં,
દમ લબોંપર હુએ નીકલ જાતા નહીં
મત સતા ઝાલીમ દીલે રંજુરકો,
ક્યા તુજે ખઓફે ખુદા આતા નહીં.
દીલમેં આતા હુએ કે મએં જોગન બનું,
દરબદર લેકીન ફીરા જાતા નહી
તુજપે મરતા હું તેરે સરકી કસમ,
મએં કસમ જુઠી કભી ખાતા નહીં.
તુજકો આના હુએ તો આ જુક અએ અજલ,
ચોચલા તેરા મુજે ભાતા નહીં.
હસરતેં દીલકી નીકલું કીસ તરેહ,
યારકો તન્હા કભી પાતા નહીં.
મીસ્લે બુલબુલ હું મએં ગીરોયાં હીજેરમે.
કોઈ ઉસ ગુલરૂકો સમજાતા નહીં.
ક્યા ખતા સરઝદ હુઈ હમસે ભલા,
ખ્વાબમેંભી વો નઝર આતા નહીં.
અબ ખતાકો બખ્શ અએ પરવરદીગાર.
કબ્રમેંભી યાર ખાક આતા નહીં.
બોસા મીલ જાતા ગુલે આરીજકા ગર,
હાથ મલતા દરસે ફીર જાતા નહીં.
ખુબરૂ દેખે જહાં મેં લાખહા,
પર કોઈ તુજશા નજર આતા નહીં.
તુન મીલો ગએરોંસે હમ દેખા કરે,
યે સીતમ હમસે સહા જાતા નહીં.
અએ તબીબો હુએ અબસ ફીકરે દવા,
જુજ મસીહા દરદે દીલ જાતા નહીં.
જાનતા હું દીલ સમજનેકા નહીં.
ઈસસીએ નાદાંકો સમજાતા નહીં.
મુસતેઈદ મરને પે હું પર ક્યા કરૂં.
બેઅજલ આએ મુવા જાતા નહીં.
દીલ ગયા તાકત ગઈ સબરો કરાર.
પર તસવ્વર યારકા જાતા નહીં.
શેર—ગો મંએ તેરી તરેહ ફેલસુફ નહીં,
પર મએં કુછ ઈતનીભી બેવકુફ નહીં.

ગઝલ—નઝીર. (૫૬)

છોટા બડા ન કમ ન મઝહોલા ઇઝારબંદ,
હએ ઉસ પરીકા સબસે અમોલા ઇઝારબંદ.
હરએક કદમપે શોખકે ઝનુકે હરમીયાં,
ખાતા હએ કીસ જલકસે જકોલા ઇઝારબંદ.
ગોટા કીનારી બાદલા મુકએશકે શીવા,
યે ચાર તોલે મોતી જે તોલા ઇઝારબંદ.
હંસનેમેં હાથ મેરા કહીં લગ ગયા તો વો,
અઓંડીસે બોલી જા મેરા ધોલા ઇઝારબંદ.
ઓર ધો નહીં તો ફેંકદે નાપાક હોયગા,
વો દુસરા જો હએ વો પીરોલા ઇઝારબંદ.
એક દીન કહા યે મંએને કે અએ જાન આપકા,
હમને કભુ મઝેમેં ન ખોલા ઇઝારબંદ.
સુનકર લગે યે કહેને કે કયા ખુબ લોચ્ચે ખુશ,
અયેસાંભી કયા મંએ રખડતીહુ પોલા ઇઝારબંદ.
એક રાત મેરે સાથ વો અય્યારે મકરબાઝ,
લેટી છુપાકે અપના મમોલા ઇઝારબંદ.
જબ સોગાહ તો મએંનેભી દહેશતશે ઉસકા આં,
પહેલેતો ચુપકે ચુપકે તટોલા ઇઝારબંદ.
આખીર બડી તલાશસે ઉસ શોખકા નઝીર,
જબ આધી રાત ગુઝરા તો ખોલા ઇઝારબંદ.

શેર—યું વો હએ કે સબકે તઇ દે વકુફ,
કીદર દીલ ગયા તેરા અએ બેવકુફ.

કાંઇ ચેટક લગાડી છબીલી-એ રાહ. (૫૭)

જીશકા જાની જીશકા જાની જુદા હો જાવે.
ઉસકે આશકકુ નીંદ નહીં આવે.
ઉંડાશા કુવા પાતાલ જલ પાણી દેખું તો જીયા ગભરાય
ઊંચી અટારીઆ ચંદનકી બારીયા
સો મેરી જાન દેખુ તો જીયા ગભરાવે—ઉશકે૦
ચઢું તો જીયા ગભરાય
સો મેરી જાન દેખું તો જીયા ગભરાવે—ઉશકે૦
બારા જોબનવા પ્યારી સુરતવા, દેખું તો જીયા લલચાય
સો મેરી જાન દેખું તો જીયા લલચાવે—ઉશકે૦

ગઝલ—સલીમી (૫૮)

અએ મેરે રશ્કે કમર નાઝસે આના કયા ખુબ,
દીલે ઉસ્શાકકા ગમસે સે ઘુમાના કયા ખુબ.
તુને બેગાના સમજ મુજકો નીકાયા હએ દૂર.
અપની ખીલવતમેં રકીબોંકા બુલાના કયા ખુબ.
દામે કાકુલમેં મેરા દીલ તો હુવા હએ નખચીર,
તીસપે અએ રશ્કે પરી મુજકો સતાના કયા ખુબ.
શીલકે પરવાનેકી ઇસ દીલકો જલાતા હું સદા.
શમઆરૂ તેરે લીએ જાનકા જાના કયા ખુબ,
ચાબના પાનકા મીસ્સોકી ધડી પુર આફત.
લાલ લબ ખોલકે દાંતોકા દીખાના કયા ખુબ.
નાગની ઝુલ્ફકી જબ માગ નીકાલો હો સનમ,
દીલે ઝખમીકો મેરે શાના બનાના કયા ખુબ.
ઇસ સલીમીકો સનમ મેહેરોવફાસે હરદમ,
રાતદીન અપને છપરખટપે સુલાના કયા ખુબ.

શેર—દે એક બોસા શારી ઘહનકા, કર દે ખુશ અવતાર મુજે,
રવા હએ તુજકો જાન બચાના, મત કર બેજા યાર મુજે.

કાલીંગડા—તાલ ત્રીતાલ. (૫૯)

કોઇ હાલ કહે જાકે મેરી પરીકુ સમજા કે—કોઇ
તેરી ખબર દે કોન મુજે ઓર લાવે કએોન નીશાન
તુજે કહાં મેં પાઉ જાન એહી હે ધ્યાનરહા હએરાન—કોઇ
અએ પંખી પંખેરૂ ઉડ ફીરે જગે જગ પર દુર
કભી નજર પડી વે હુર સરાસર નુરજો હે મજબુર-કોઇ
સુનો સુનો એ બનકે દરખતો સુનો મેરી ફરીયાદ
કહા જમા મેરા સમસા કરો ઇમદાદ મહબુબરબાદ
અએ જમીન ફટજા જરા તું હટજા નજર પડે ઇસસાર
પી હેવો દીલદાર ગુલેબેખાર મેરી ગમખ્વાર—કોઇ
દુવા સમામો પયામ મેં હયે જામે તેરા નામ
જહાં મીલે વો ગુલ અનદાસ તું દે પયેગામ એવીહે કામ—કોઇ

ગઝલસાખીત. (૬૦)

ખુદા જાને યેં કીસ્મતમેં હમારે કયા લીખા હોગા,
જો ઝાહેર હએ સો દેખેંગે મગર બાતીનમેં કયા હોગા.
જો હએ મહબુબ અલ્લાહકા હમારા વો વસીલા હએ,
નવાસા જીસ પયગમ્બરકાં શહીદે કરબલા હોગા.
ન હોવેગી ઝમી આસમા કયામત હોવેગી કાયમ,
ફના શીલ્લાકે ગુલશનમેં એક ગુન્ચા ખીલા હોગા.
ઉસે કયા ખએોફ હએ યારો અઝાબે રોઝ મહશરકા,
કે સાબીત જીસ્કે સીનેપર દરદ દુરતકા હોગા,

ગઝલ—આશક

ભલા હો તેરા અએ સાકી રહે આબાદ મએ ખાના,
મએ ગુલરંગશે જરદે ફકીરોંકાભી પએમાના.
ખુદા જાને એ આરાયશ કીયે ખોએગી દુનીઆસે,
ફીર આઈનાં મંગાયા હુએ તલખ હોતા હુએ ફીર શાના
લએ નાજુકકા બોસા દેકે મુજકો વસલકી શબમેં.
ગઝબ હએ મુહ છુપા લેના કયામત હએ યે શરમાના.
ઈલાહી ખએર હો ફીર દાગનો જોબો ગીરેબાંકી,
કઇ દીનૂસે નઝેર ફીર ખ્વાબમેં આતા હએ વીરાના.
પીએ જાઊ યુંહી સાગરપે સાગર વો શરાબી યું,
હટાઊ ફીર ન દમભર ગર લગાઊ મુંહસે પએમાના.
પસંદ આએ ન કયુ આશક મીઝાજો કોયે અએ આશક.
કલામ આપના હએ રીંદાના ગઝલ અપની હએ મસ્તાના.

શેર—શાન તેરી લાશાન દીખા દીલજાન, ન કર ફીન્નાર મુંજે,
રઝાપે રાઝી હોકર બેઠા તીરપે ન ગરદન માર મુંજે.

ગઝલ મનસુર. (૬૨)

દીલ ગીરફતાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
અબ મુજે પ્યાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
હમ જો રહતેથે સદા ગોશએ તનહાઇમેં,
સરે બાઝાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા
આપ કસરતમે ગયા ગોશએ વહદતસે નીકલ,
ઈશ્ક ઈઝહાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
કીસને લે અંગમેં ડાલાથા ખલીલુલ્લાહકો,
નાર ગુલઝાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.
કઓન મનસુર થાવો જીસને અનલહક બોલા,
બર સારે દાર કીયા કીસને કીયા યાર કીયા.

સેર—સંગ પાની હો અગર હમ કોઇ તકીર કરે,
આદમી કયા હએ પરીજાદકો તસખીર કરે,

ગઝલ- મુશતાક, (૬૩)

રહનેવાલે થે યે નાદાનકે જાનેવાલે,
ખાક સમજે ન મકાનોંકે બનાનેવાલે.
નશએ મએમેં કબાબોંકા મઝા કયા જાને,
બદ મઝા લોગ ગમે હશરકે ખાનેવાલે.
હાલે દીલ શબકો જો કહેનેકો ગએ ફરમાયા.
લીજીએ આએ મેરી નીંદ ઉડાનેવાલે.
મરગએ સરપે ગુનાહોંકી ગીરાં બારી હએ,
બેઠે જાતે હએં જનાઝેકે ઉઠાનેવાલે.
સુબેહે મહસર તેરે મુસ્તાક તુજે દેખેંગે,
ઝરરે ખુરશીદસે હએ આંખ લડાનેવાલે.

ગઝલ—નીયાઝ. (૫૪)

ઇશ્કમેં તેરે કોહે ગમ સરપે લીયા જો હો સો હો,
અય્યેશો નશાતે ઝીંદગી છોડ દીયા-જો હો સો હો.
અકલકે મદરસે ઉઠ ઇશ્કકે મએકદેમેં આ૮
જામેં ફના વ બેખુદી અબતો પીયા જો હો સો હો,
લગકે આગ લગ ઉઠી પુંબા તરેહસે જલગયા,
વખ્તે બુઝુર્ગો જાનો તન કુછ ન બચા જો હોસો હો.
હીજરકી શબ મુસીબતેં અરઝ કીં ઉસકે રૂબરૂ,
નાજો અદાસે મુસકુરા કહેને લગા જો હો સો હો.
દુનીયાકે નેકો બદસે કામ હમકો નીયાઝ કુછ નહીં,
આપસે ગુઝર ગયા જો ફેર ઉસસે કયા જો હો સો હો.

શેર–ઊલફતકા મઝા જબ કોઇ મર જાએતો જાએ,
યે દરદે સર અએસા હએ કે સર જાએતો જાએ.

ગઝલ—ઝફર. (૫૫)

ખારે હસરત કબતા દીલમે ખટકતા જાએગા,
મુરગે બીસ્માલકી તરે લાશા ફડકતા જાએગા
દેખીએ કયુંકર જવાબે ખતસે આંખે શાદ હોં,
રાસ્તા દેખા નહીં કાસીદ ભટકતા જાએગા.
ચુમકે અફશાં બામપર બહેરે ખુદા મત જાઇઓ,
અએ સનમ જો દેખ લગા સર પટકતા જાએગા.
મર ગયા હું મએ કીસીકી હશરતે દીદારમેં,
કબ તક લાસાભી મેરા રાહ તકતા જાએગા.
કબ આશકસે ન ઇતના બચકે ચલ અએ બેવફા.
કયા ગઝબ હોજાએગા દામન ફટકતા જાએગા.
સરકો મેરે કાટકર તશહીર ફરમાઓગે આપ,
ખુન ઈન આંખોંસે કદમોંપર ટપકતા જાએગા,
જાન જાએગી જો ઇશકે આરેઝે ગુલફામમેં,
તખ્તએ તાબુત મીસલે ગુલ મહેકતા જાએગા.
ઇશકકા ખંજર લગા હએ દીલપે કારી અએ સનમ,
ગોરમેંભી ઝખ્મેદીલ આપના ટપકતા જાએગા.
અએ ઝફર કાયમ રહેગા જબતલક ગુલઝારે હીંદ,
અખ્તર ઇકબાલ ઉસ ગુલકા મહેકતા જાએગા,

શેર—વો ઊસકે હોઠમેં અમૃત હએ કે મુરદાબી જીજાએ,
જો કુશ્તા ઈશ્કકા હોવે તો ઊસમેં જાન ફીર આએ.

ગઝલ. (૫૬)

ચંદ્રમુખીને એકલી, છોડીને હું આવ્યો અહી,
પ્રીતીની ગાંઠ તોડીને, જીવ કરયો મે પ્રીય સહી–ટેક
ધીક્કક હવે છે જીવવું, પ્રીયા વીના દુખી થઇ
પ્રાણથી પ્રીયપત્નીને, મુકી રખડતી મેં કહી—ચંદ્ર.

ગઝલ—આફ્રુત. (૯૭)

જઝબે દીલ ઝાર આઝમાના છોડદે,
પીએ નાજુકકા સતાના છોડદે.
જાનસે જાતી હુએં કયા કયં હસરતેં
કાશ વો દીલમેંભી આના છોડદે.
હાલ દીખલાતા હું શાયદ શરમસે,
ગએર ઉસકો મુંહ દીખાના છોડદે.
દાગસે મેરે જહન્નીમકો મીસાલ.
તુભી વાયઝ દીલ જલાના છોડદે.
હમ નહીં ઉઠનેકે તેરી બેઝમસે.
પાસ ગએરોંકા બીદાના છોડદે.
ગર હુએ આફ્રુત રોઝએ વસ્લે ખુતાં.
તુ ગમે ફુરકતભી ખાના છોડદે.

ગઝલ. (૯૮)

જબ હુસ્ને અઝલ પરદએ ઇમકાનમેં આયા.
હર રંગબર રંગ હરેક શાનમેં આયા.
હુરમતસે મલાયકને જીસે સીજદા કીયા હુએ.
જીસ વકત વો સુરતે ઇનસાનમેં આયા.
ગુલ હુએ વોહી સુંબુલ હુએ વોહી નરગીસે હુએરા.
અપનેહી તમાશેકો ગુલીસ્તાનમેં આયા.
અવલ વોહી આખીર વોહી ઝાહીર વોહી બાતીન.
મઝકુર યેહી આયતે કુરઆનમેં આયા.
કાનુન વોહી સાઝ વોહી તબલા વોહી હુએ.
હર તારમેં બોલા કે હરકે તાનમેં આયા.
શેર—શીકલ ઉમેદતો કબ હમકો નઝર આતી હુએ.
સુરતે આસભી બનબનકે બીગડ જાતી હુએ.

ગઝલ—નઝીર. (૯૯)

તાબ ઇશ્કે દેખનેકી ન લાએ ચલે ગએ,
કયા કયા પરી જવાન યે આએ ચલે ગએ.
આલમ થા યે જુલીખાં કે યુસુફકી ચાહમે,
રૂકે હઝાર બેહાકે આએ ચલે ગએ.
દારા રહા ન જમ ન સીકંદરસા બાદશાહ,
તખ્તે ઝમી પે સેંકડો આએ ચલે ગએ.
દેખે નઝીર મએંને ચમનમેં જો આપકો,
મંહેદી ભરે વો હાથ દીખાએ ચલે ગએ.

ગઝલ—ઝફર. (૭૦)

પસે મરગ મેરી મઝારપર જો દીયા કીસીને જલા દીયા
ઉસે આહ દામને બાદને સરે શામહીસે [illegible] દીયા.
મુજે દફન કરચુકો જીસ ઘડી તો ઉસ્સે કહેના કે અએ પરી,
વાજો તેરા આશકે ઝાર થા તહે ખાક ઉસ્કો દબા દીયા.
મેરા આંખ જપકીથી એક પલ યે કહા જીતુંને કે ઉડકે ચલ,
દીલે એકરારને આનકર મુજે ચુટકી લકે જગા દીય.
મેરે સરકો જીસ્ને કલમ કીયા યાર ખુશમેં ઉનસે બહોતહુવા,
ઇસી બાતપર તો બસઅએ ઝફર તુને ઇશ્ક અપના છુપા દીયા.
શેર—મેં આશક હું કિસીકા ઇશ્કકી અબ આન આતી હએ.
મીલાદે લબ નહીંતો જાન ઓર પહેચાન જાતી હએ,

ગઝલ—ઉમર. (૭૧)

ઇશકને તેરે મુજકો દીલ કયા કયા સીતમ દીખા દીયા,
અએશો ખુશી વ ઝીંદગી સારા જહાં ભુલા દીયાં.
મઓતસે આગે મર ચુકા નેકી બદીસે કયા ગરઝ,
હસ્તીસે લેકે તા અદમ જામે બકા પીલા દીયા.
ઢું ઢું ફીરૂં મએ યારકા અપની ફીકરમેં ચોતરફ,
આપીમેં આપ મીલગયા પરદા જુદી ઉઠા દીયા.
મેરે સુખનકો સમજો તુમ ઇસમેં નહીં હએ કુછ ગલત,
આપહી ખુદ હુવા યે દમ જબકે ખુદી મીટા દીયા.
ઉમર મએ અપને આપમેં આપી સમજકે ચુપ રહા,
જોકે મીલા જો ઉસસે મએ હસકે મુજે રૂલા દીયા.
શેર–બુલાઓ ઊસ મસીહાકો મેરી અબ જાન જાતી હએ,
જીલાએ જલ્દ મુજકો વો નહીં તો શાન જાતી હએ,

ગઝલ–આશક. (૭૨)

કુછ હુસ્નમેં માહાતાબ નહીં તુમસે ઝીયાદા,
ચેચકકે નશાં હએ કહીં અંજમુસે ઝીયાદા.
કયા જલદ મોહબત મેરી જો તુમને ઘટાઇ,
થા રબ્ત બડાના ન હમેં તુમસે ઝીયાદા.
કયુંકર મેરે રોનેસે ન શરમાએ સમંદર,
તુફાં હએ પે કહીં અશકોકાં કુલઝુમસે ઝીયાદા.
મરતા હું આયાદતકે લીયે કયું નહીં આતે,
બેરેહેમ ઝમાનેમે નહીં તુમસે ઝીયાદા.
મેલેકી ઝરા સએર કરો આંખ ઉઠાકર,
ઘબરાતે હો કયું કસરતે મરદુમસે ઝીયાદા.
દેતે તો અબસ જાન પરીરૂઓપે આશક.
દીવાના ઝમાનેમેં નહીં તુમસે ઝીયાદા.

ગઝલ—નઝીર. (૭૩)

મેરાં દીલ હુએ મુસ્તાક ઉસ ગુલબદનકા
કે યે બાગ એક ગુલ હુએ જીસકે ચમનકા
વોહી જુલ્ફ હુએ જીસકી નગહતસે અબતક
પડા ખુન સુએ હુએ મુશકે ખુતનકા
વોહી લાલ લબ હુએ કે હસરતસે જીસકે
જીગર આજતક ખું હુએ લાલે યમનકા
અજબ સએર દેખી નઝીર ઉસ ચમનકી
અભી વસ્લ થા નરગીસો નસ્તરનકા
અભી એક દીગર યે જગા સુંબુલો ગુલ
અભી થાં બહમ જોશ સરૂ સમનકા
અભી ચહેચહે બુલબુલોકે અયાં યે,
અભી શોર થા કુમરીએ નારાઝનકા
ઘડી ભરકે જો બાદ દેખા યે આલમ
કે નામો નશાં ભી નવાં થા ચમનકા.

ગઝલ—ઝફર. (૭૪)

કતલ કરનેકો આશકકે નીગેહ તલવાર કાફી હુએ,
મીહરાકી ઝખ્મકા મરહમ તેરા દીદાર કાફી હુએ.
પરેશાં દીલ દીવાનેકો નહી દરકાર ઝન્જીરે,
તુમારે કાકુલે પુરખમકા હરએક તાર કાફી હુએ.
તરબી હુએ ન સીઝદા હુએ નહી મતલબ કીતાબોંસે,
તસવ્વર બન ગયા દીલમેં યેહી તકરાર કાફી હુએ.
પરેશાં દેખકર મુજકુ ન ઈતની ઝુલમ કર ઝાલીમ,
શફકત મહેરબાનીસે તુમારા પ્યાર કાફી હુએ.
અકેલા છોડ જા મત મુજકુ તું ઈસદારે ફાનીમેં,
ઝફરકે ઝખ્મેકો બસ અન્જરે ગુફતાર કાફી હુએ.
શેર—અએ જાને જાં દીલકા જલાના નહીં અછા,
બીગડી હુઈ સુરતકા બનાના નહીં અછા.

ગઝલ—ઝફર (૭૫)

તકદીર હમારી દેનદાનો કેસી બદલ ગઈ,
એક રોજ મેરે યારકી અબરૂ જો હીલ ગઈ.
લાખો સીપાહ કટ ગયે તલવાર ચલ ગઈ.
શોઅલા હમારી આહકા એસા હુવા બુલંદ.
બીજલી તડપકે ચરખે કોહનસે નીકલ ગઈ,
હુએ વાંએ ઈનકીલાબે ઝમાને કે ઝોરસેં,
દહલી ઝફરકે હાથસે પલમે નીકલ ગઈ.

ગઝલ—ઝફર. (૭૬)

દેખ મુંજકો ખુતે બેપીરને મુંહ ફેરલીયા,
આજ મુજસે મેરી તકદીરને મુંહ ફેરલીયા.
અકલને હોષને તકદીરને મુંહ ફેરલીયા,
બસ મેરી આહસે તાસીરને મુંહ ફેરલીયા.
મએંતો તડપ બીદમે કતલ નહીં અએ કાતીલ,
કયા સબબ તેરી જો શમશીરને મુંહ ફેરલીયા.
ઉસકા નકશા જુંહી છાતીસે લગાયા મએને,
મહો ખુરશેદ ફલકો પીરને મુંહ ફેરલીયા.
અએ ઝફર ચહેરએ તાબાંને સનમ દેખતેહી,
મહો ખુરશેદ ફલકો પીરને મુંહ ફેરલીયા.

ગઝલ મુસવ્વર (૭૭)

મનદીનો જોશે જુનું હુએ તેરે દીવાનેકો,
તોકો જંઝીર લીએ જાતે હુએં પહેનાનેકો.
શહરમેં અપને ગે લેલાને મુનાદી કરદી,
કોઇ પથ્થરસે નામારો મેરે દીવાનેકો.
ખુને દીલ પીનેકો ઓર લખ્તે જીગરા ખાનેકો,
યે ગીઝા મલતી હુએ લીના તેરે દીલાનેકો.
મનઆ કરતા હુએ મુજે યારકે ઘર જાનેકો,
આગ લગ જાએ અએ નાસેહા તેરે સમજાનેકો.
અએ મુસવ્વર તેરે હાથોકી બલાંએ લેતું,
ખુબ તસવીર બનાઇ મેરે દીખલાનેકો.

માઢ તાલ દાદરો ૭૮

બાલમ બેગે આજોરે મેરો જોબન વીત્યો જાય, બાલમ
સાખી—પ્રીતમકું પતીઆં લીખુ ઉપર દો સલામ
જીસ દીનસે તુમ બીછડ ગએ મોરી પ્યારી નીંદ હરામ—મે૦
સાખી—સજન ગએ પરદેશવા સુની પડી મોરી સેજ
મનકી મનમે રે ગઇ આસ રહી નહીં મેજ—મેરો૦
સાખી—સાજન એસા કીજીએરે ઢાલ સરીખા હોય
સુખમે તો પીછી ફરેરે—દુખમે આગુ હોય—મેરો૦
સાખી—સજન એસા કીજીએરે જેસા યારકા બાલ
કટે કટાએ શીર કટે રે તોએ ન છોડે ખાલ—મેરો૦
સાખી—સજન સજન મએ જપુરી સજન કે મન ઓર
પ્રીતમ છોડી પર રીઝવેરે એક મીત્ર દો ઠારરે—મેરો૦
મારો જોબન વીતઓ જાય બાદીલા બેગે આજોરે.

ગઝલ. (૭૯)

પીલે શરાબ મજેદાર મેરે યાર. (૨)
જાહેર દીલકો જોશમેં લાવે, રંજો હટાવે મેરે યાર. પીલે.
દરદ તમામકો ગરદ કરત હે, શરદમે બહોત બહાર મેરે યાર. પીલે.

ગઝલ—ઝફર. (૮૦)

નાઝ અછા નઝર અછી હુએ અદાએં અછી હુએ
તુજમેં જો બાત હુએ વો નામે ખુદા અછી હુએ,
કીસંતરેહ હો તેરા બીમારે મોહબત અછા,
ન તબીબ ચાહા હુએ કોઇ ન દવા અછી હુએ.
બાત જો તુમકો લગી તેરી બુરી કયા બાએશ,
વરના વો જીસને સુની ઉસને કહા અછી હુએ.
અએ જફાગર ઇસીમેં હુએ તેરી ગો મરઝી,
તો વફાસે મેરે હકમેં યે જફા અછી હુએ.
કસર વાલાંસે હુએ કયા કાય ફકીરોંકો ઝફર,
હમ જહાં બએઠ ગએ બસ વોહી જા અછી હુએ
શેર-કહું મએં કીસસે સુને કોન ઇશ્કકે કિસ્સ.
જો દેખે હાલ હમારા તો કએસાબી રો દે.

ગઝલ—ઝફર. (૮૧)

ખુંસે અશ્ક આંખોંસે જબ મીલકર ગુલાબી હો ગયા,
ફેર તો રૂમાલે સુફીદ અકસર ગુલાબી હો ગયા,
યાદમેં ઉસ સાવેકદકે ખુન રોયા ઇસકદર,
લી જીધર કરવટ ઉધર બીસતર ગુલાબી હોગયા.
ખુનકા દાવા કીયા જબ ઉસ ગુલાબી પોશને,
સાફ રંગે કાગઝે મહઝર ગુલાબી હોગયા.
બઝમમેં દેખી ગુલાબી તુને કીસકી ચશમે મસ્ત,
સાકીયા બેહોશ કયું ભટકર ગુલાબી હોગયા.
બાગમેં છીટકા ગુલાબ આયા જુનોં પુર જોશમેં,
અબ તો જોડા અએ પરી પએકર ગુલાબી હોગયા.
તેરે દામનસે જો ટપકા ખુ શહીદે નાઝકા,
ખુબ ગહેરા દામને મહશર ગુલાબી હો ગયા.
તર પસીનેમેં હુવા જો વો ગુલાબી પોશ આજ,
બરમેં જોડા ઓર ઝબા તર ગુલાબી હોગયા.
વો ગુલાબી આંખ જો યાદ આઇ વકતે મએકશી,
ફેર તો મેરે હકમેં હર સાગર ગુલાબી હો ગયા,
ઓ તુરશ અબરૂ હુવા જો ઉસકી શોખીપર ઝફર,
રંગે લાલા બાગમેં કટકર ગુલાબી હો ગયા.
શેર—ઇશ્કને દારપે મનસુરકો ચડાયા હુએ,
હુસ્નને યારકે કોહતુરકો બલાયા હુએ.

દીલદાર યાર છેલાસે નયનાં મીલાય જાઇગે,
નયનાં મીલાઇંગે શયનાં મીલાઇગે- દીલદાર.
યાર મેરા બાલા, જોબન મેરા બાલા,
સુરત મોરા સઇયાંકી મનકો ન ભાઇએ-દીલદાર.

ગજલ ઝફર. (૮૩)

કયા ખીઝાં આઇ ચમનમેં શજરે ગુલ જાના રહા,
ચેન ઔર મેરે જીગરકા શબરભી જાતા રહા.
કયું ન તડપે વો હુમા અબ દાણુમેં સઇયાદકે,
બેઠના દો દો પહર અબ તખ્તકા જાતા રહા.
કયા ખુશી હરએકકોથી કર રહે થે સબ દુઆ,
જબ ઘુસી ફોજે નારા હર વલી જાતા રહી.
પહેલેતો થા શહરે દહેલી અબ હુવા ઊજડા દયાર,
કહે ઝફર યે કયા હુવા જોબનકા ઘર જાતા રહા.
શેર—સાફ યાદ આતે હએં વો દાંત જો પ્યારે,
તારે બન જાતે હએં સબ પેશે નઝર અંગારે.

ગઝલ—મોમીન. (૮૪)

અગર ગફલતસે બાજ આયા જફા કી,
તલાફી કીભી જાલીમને તો કયા કી.
રહી સરગસ્તગી બાદે ફનાભી.
બગોલા બનકે ખાક અપની ઉડા કી.
વીસાલે યારસે દુના હુવા ઇશક,
મરઝ બડતા ગયા જું જું દવા કી.
અભી ઇસ રાહસે કોઈ ગયા હએ,
કહે દેતી હએ સોખી નકશે પાકી,
કીસીને ગર કહા મરતા હએ મોમીન,
કહા મએં કયા કરૂં મરજી ખુદાકી.
શેર—નાઝસે તેરી બની અંદાઝકી બુનીયાદ હએ,
હર સરાપેસે સરાપા બસ તેરા ઇજાદ હએ.

ગજલ—આતીશ (૮૫)

અદમસે જાનીબે હસતી તલાશે યારમેં આએ,
હવાએ ગુલમે હમ કીસ વાદીએ પુર ખારમેં આએ,
અગર બખ્શે જહે કીસમત ન બખ્શે તો શીકાયત કયા,
સરેતસલીમ ખમ હએ જો મીઝાજે યારમેં આએ.
ઈશારા હએ યેહી ઉનકે લબે શીરીંક બોલોંકા,
મીલાનેકો નમક હમ શરબતે દીદારમેં આએ.
ખરીદારોંમેં આશીક અપને નામોંકો હએ લીખવાતે,
તમાશા હએ ગો મુંસુફ બનકે ગર બાઝારમેં આએ.
બેજા કરતે નહી વે એહતીમાલે સીદકોકઝબ આતીશ,
બહોતસે મુખ્તલીફ અહવાલભી અખબારમેં આએ.
શેર—નીંદ આતી નહી ફુરકતમે કલક કે મારે,
સુબો કરતે હએ હરેક રાતકો ગીન ગીન તારે.

ગઝલ—વહીદ. (૮૫)

સંભાલો તેગે અદકો ઝરા સુનો તો સહી.
કીસીકી આન ગઇ હે કજા સુનો તો સહી.
રકીબ સાઇસે એસા હુવા તો કુછ ન કહા.
હમીસે હોયએ ઉલટે ખફા સુનો તો સહી,
સવાલે વસ્લ જો હમને કીયા તો હસકે કહા,
ન બદ હવસ હો ડેરો જરાસુનોતો સહી,
લડાઇ હો ચુકી અબ દુર કીજીએ ગુસ્સા,
મીલો વહીદસે બહરે ખુદાસુનો તો સહી.

શેર—ચાંદસા ચમકાકે ચહેરા કહાં સીધારે રાતકો,
ગીનતે ગીનતે થક ગએ બાદલકે તારે રાતકો,

ગઝલ—મોહસીન. (૮૬)

હોશરૂબા સીતમગરા માહેલકા તુ કોન હએ,
શબરો કરાર લેગયા સચતો બતા તું કોન હએ.
પહેલે તે દીલકો લેલીયા બાકી જો દીલમે રહે ગયા,
નાઝો અદાસે મુસકરા કહેને લગા તું કોન હએ.
. કરકે નીગાહ ચારસુ તુજહીકો દેખા રૂબરૂ,
કોઇ નજર નહી પડા તેરે સીવા તું કોન હએ.
ભેદ તુ અપના દે બતા મુહસીને ખસતા જાનકો,
પરદેમે દીલકે બીન કહે બોલ રહા, તુ કોન હએ.

શેર—રોઝ કરતી હએ જો નએનોંકે ઇશારે રાતકા,
મરતે હએ કઇએક આશક જીસકે મારે રાતકો.

ગઝલ—મલંગશાહ. (૮૮)

મેરા દરદે દીમ તુંજપે ઇઝહાર હોગા, ઉધર મંઝીલે ઇશ્ક બીસયાર હોગા.
ઈધરનોજીગર મેરા હએ પારા પારા, ઉધર મરહમે વસ્લ તયાર ! હોગ
વો પુંલ હે જો છોઠાતો રરતા હે બારીક, યે બંદા ગુનાહગાર કયા પારહો
મલંગલાહ સાંઇ તો જગમેં હે રોશન, ઉધર લાલો ગવહરકા બાઝાર હોગ

સેર—મીલે ઉસકે દહનસે જબ દહન મેરા તો જીજાઉં,
તમાશા છસકકા તુમને ન દેખા હોતો દીખલાઉં

ગઝલ (૮૯

સુનો તુમ યાર પરદેશી, બચન કઇસે નીભાવોગે.
નદીયા ઝોરસેં બહેતી, કવઇયા સુજ ના પડતી
પુકારૂં અપની હીમતકુ, લગાદે પાર મોરી દઇયા.
બાળપન ખેલમે ખોયાં જવાની નીંદભર સોયા
બુઢપા દેખકર રોયાં, નબીજી આશરા તોરા.

ગઝલ—નઝીર (૯૦)

દુરસે આએથે સાકી સુનકે મએખાનેકો હમ,
બસ તરસનેહી ચલે અફસોસ પએમાનેકો હમ.

મએભી હએ મીનાભી હએ સાગરભી હએ સાકી નહી,
દીલમે આતા હએ લગા દે આગ મએખાનેકો હમ,

કપું નહી લેતા હમારી તું ખબર અએ બેખબર,
કયા તેરે આશક હુવેથે દરદો ગમ ખાનેકો હમ.

હમકો ફસના થા કફસપે કયા ગીલાં સયાદકા,
બસ મરસતેહી રહે હએ આબ ઓર દાનેકો હમ.

તાકે અબરૂએ સનમમે કયા ખુદાઇ રહે ગઇ,
અબતો પુજેંગે ઉસી કાફરકે બુતખાનેકો હમ.

બાગમેં લગતા નહી સહરાસે ગભરાતા હએ દીલ,
અબ કહાં લેજાકે બએઠે અએસે દીવાનેકો હમ

કયા હૂઇ તકસીર હમસે તું બતા દે અએ નઝીર,
તાકે શાદી મરગ સમજે અએસે મરજાનેકો હમ.

શેર—સારે આલમસે તેરે વાસ્તે મુંહ મોડા હએ,
દીસ્તએ રબ્ત હરેક સખસસે મએં તોડા હએ.

ગઝલ—કુદરત. (૯૧)

બએતુસ સનમકુ છોડકે કયા કાબા જાએંગે,
વાંભી વહી સનમ હએ તો કયા મુંહ દીખાએંગે.

જોસે જુનુંમેં અપને કભી હમજો આએ ગે,
મજનુ બને ગે હમ તુમેં લયેલા બનાએ ગે.

ઉસ સંગ દીલકે ઇસ્કમેં જો દામ ખાએ ગે,
જોરો જફા સહે ગે વો સાએર કહાએંગે.

આશકકુ કયા ઝરૂર હએ કાબેકો જાનેકી,
હમ અપના કુએ યારમે કાબા બનાએં ગે.

રશકે મસીહા બાગમેં તશરીફ લાએં ગે.
બુલબુલ કરેંગે શોર તો ગુલ ખાર ખાએંગે.

યારો કફન હમારે લીએ કયાજરૂર હએ,
ઉરીયા જહાંમેં આએ ઉરીયાંહી જાએંગે.

રૂનઆમે આકે હમને કોઇ કામ ન કીયા,
નેકી કહાં હએ સાત જો હમ લકે જાએ ગે.

ઝાહેદ ઉમીદ હએ હમેં દોઝખકી આગસે,
મહશરકે રોઝ હઝરતે મવલા બચાએં ગે.

કુદરતકો હએ વસીલા જો મખ્દુમે પાકકા,
સાબેર કે દરકુ છોડદે હરગીઝ ન જાએંગે.

શેર—લબે શીરીંસે સુના તેરી ન દુશનામ કભી,
નમાલી લઝતે ઓરીઝસે હવસ કામ કભી.

બહરે શીકસ્તા. (૯૨)

હું તુને જોયા વગર જુરૂં છુ આ દીલ છે તારૂં તું જાન મારી,
હું જીવ મારો તું કાયા મારી જીગરમાં મારા લાગે કટારી—ટેક
હું તો દીવાનો થયોછુ પ્યારી ગલાથી લાગી લે દીલજાની.
ઓ પ્રાણ પ્યારી કપટ તજીદે ત્રણ દહાડાની છે જીન્દગાની;
સા માટે તાના માના કરેછે ના કામ આવશે તારી જુવાની,
માટે આશકને નમીને જો તું આખર એક દહાડોછે દુનીયાં ફાની
હું તારો આશક તું મારી માશુક હું તારો દીલબર તું લક્ષ્મી મારીરે

(૧)

તજીને દુનીયાંની માયા જુઠી તે પ્રેમ પ્યારેથી મન લગાઉં,
વળી એ મનમાં આ એકજ આવે કે માથુ પટકીને મરી જાઉં,
એ દીલમાં તું જાન જે કે નકાં વેચાતુ લાવી હું ઝેર ખાઉં,
જો મલશે જાની તો દરયા સાગર પર તે દહાડે જઇ ફુલ ચડાઉં,
હું પ્રીતમ તારો તું પ્રીત મારી હું પ્રેમ પ્યારો તું પ્રાણ પ્યારી, હું,

(૨)

જુરીઆ કરૂં છું હું રાતને દહાડો ઓ પ્રાણ પ્યારી હું તારા ગમ્માં
એ બદલો તારેથી લઇશ જાની પ્રભુની પારો આગલા જન્મમાં,
એ શું વીધાતા એ મારો અક્ષર લખીને એવા મારા કરમ્મ.
દરખા ખાઇને રડયા કરૂં છું જુરયા કરૂ છું તારા સીતમ્મા.
પતંગ હું તારો તું ડોર મારી હુ નરછું તારો તું મારી નારી, હું

(૩)

આવા દુખને વો બદલે મુજને મરન દે તું મારા ત્રીપુરારી,
પુરવેજ જનમનું શું પાપ હતું કે મુજ આશકપે જફાછે ભારા.
નજર તુ કરજે વો મારા ઇશ્વર નથી વાત માસુકનો એ સારી,
મગનજી રામા બાનુએ મંગલ નરાયન કહે લેજે દાદ મારી.
નબીખાન કહે હું આશક તારો તું જીવાડ નાર લે જાન ઉગારી હું.

ભજન તાલ લાવણી.

કાનુડો ન જાણે મરો પ્રીત બાઇ અમે બાળકુંવારા રે—કાનુડો.
જળરે જમુના હું તો ભરવાને ગઇતીરે
કાનુડે ઉડાડયાં આછાં નીર ઉડયાં કરરરરરરરે—કાનુડો૦
જમુનાને કાંઠે વાલે રાસ રચ્યો છે
સોલસે ગોપીનાં ઝાલ્યા ચીર ફાટયાં ચરરરરરરરે—કાનુડો૦
હું તો વરણાગી કાના તમારારે નામનીરે
કાનુંડે તાણીને મારયા તીર વાગ્યાં અરરરરરરરે—કાનુડો૦
બાઇ મીરાં કે છે પ્રભુ ગીરધરનાગુણ વહાલા
કાનુડે બાળીને કીધાં ખાખ ઉડી ફરરરરરરરે—કાનુડો૦

ગઝલ (૯૩)

નામ જાનેકા ન લે યાર મએં મર જાઉંગી,
પેશતર જાનેકે મએ જાંસે ગુઝર જાઉગી.
જાતે હો જાઓ અએ દીલબર તુમ ન જાઓતો અગર
મીન્નતે પીરકે ધર લેકે શકર જોઉંગી.
તેરી મેરી દોસ્તીકો સારા આલમ જાનતા હએ,
ગર કોઇ પુછે તો મએં ચાહ્ મુકર જાઉંગી;
ખુલે બાલોંસે સનમ બામપે ન આયા કરો,
અગર કુછ હોગા તો સર પીટકે મર જાઉંગી.
શેર—ક્યા કહું દીલને મેરી કોફ્ત ઉઠાઇ કએસી,
હત તેરી તફ્રકા અંદાઝકો અએસી તએસી.

કીને ચુરાયા એ મુલ મેરા બટવા (૪)
ચોર પકા ચોર ચોર પકા ચોર પકા ચોર.
ફીરસે બનાદે જીગર જાન પટવા (૪)

સાખી.

બટવા ખાતર ફીર ચુકી, ગલીયન બાર બજાર.
અફસોસ અય કીતના કરૂં, મીલતા નહીં ગમાર.
સમજાવું મેં કીસ તરેહ પીયા હો હુંશીયાર,
દે દુસરા બનવાકે તો કરૂં આરશણગાર—કીને

ગઝલ.—દાગ.(૯૪)

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલફત કભી ન કરના
તુંમેં કસમ હએ હમારે સરકી, હમારે હકમેં કમી ન કર ના
હમારી મહબ્બતપે તુંમ જો આના, તો ચાર આસુ બહાકે જાના
ઝરા રહે પાસ આબરૂભી. કહી હમારી હસી ન કરના.
લીએતો ચલતેહએં હઝરતે દીલ, તુમેંભી ઉસ અનજુમનમેં લેકીન
હમારે પહેલુમે બએઠકર તુમ, હમીસે પહેલુ તહી ન કરના
નહીં હએં કુછ કતલ ઉનકા અસાં, યેસખતજાહએ બુરીબલાકા,
કઝાકો પહેલે શરીક કરના, યે કામ અપની ખુશી ને કરના.
હમ એક રસતા ગલીકા ઉનકો, દીખાકે દીલકો હુએ પશેમાં,
યે હઝરતે ખીઝરકો જતાદો, કીસીકી તુમ રહબરી ન કરના,
બુરી હએ અએદાગ રાહે ઉલફત, ખુદા ન લેજાએ અએસે રસ્તે.
જો અપની તુમ ખએર ચાહતે હોતો, સુલ કર દીલ લગીન કરના

સમાપ્ત.